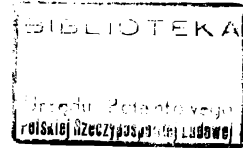

Warszawa, 18 grudnia 1933 r.

D03d 11/08²

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 18964.

Kl. 86 c, 1/01.

Łódzka Manufaktura Pluszowa Teodor Finster
(Łódź, Polska).

D03d 11/00

Żeberkowata tkanina żakardowa.

Zgłoszono 25 lipca 1932 r.

Udzielono 18 września 1933 r.

Pierwszeństwo: 21 listopada 1931 r. (Niemcy).

W znanych dotychczas żeberkowych tkaninach, służących zazwyczaj jako pokrycie na podłogi, grupy nitek osnowowych tworzących wzór, połączone są z jedną osnową spodnią i związane dwoma wątkami z każdej strony tkaniny (dwustronny jednolity deseń tkaniny), albo też dwoma wątkami ze strony prawej (wierzchniej, pokazowej) i jednym wątkiem ze strony lewej (spodniej — niejednolity dwustronny deseń tkaniny). Przytem obie strony tkaniny są żeberkowate, ponieważ obie grupy nitek osnowowych tworzące wzór przeprowadzone są na zmianę na obie strony tkaniny.

Istnieją również tkaniny z dwiema le-

żąciami jedna nad drugą osnowami spodniami, jako dwustronne tkaniny, t. j. z wzorami po obu stronach.

Według wynalazku niniejszego wprowadza się oprócz jednej spodniej osnowy jeszcze jedną specjalnie mocno naprężoną grupę nitek osnowowych, znajdującą się od spodu tkaniny, która łączy się z tkaniną przez nitki osnowy tworzącej deseń, przechodzące w miarę potrzeby na spód tkaniny zapomocą przedostających się od spodu tkaniny wątków. Wskutek tego tkanina otrzymuje gładki, mocny, niewzorzysty spód. Mocno naprężona grupa nitek osnowowych wspiera jednocześnie żeberka, tworzące wzór, i przeciwdziała ich przepychaniu na

lewą stronę (w spód), a jednocześnie, wskutek swego naprężenia, nie dopuszcza do zwijania się tkaniny w użyciu, co zazwyczaj ma miejsce z tkaninami tego rodzaju.

Załączony rysunek uwidocznia tytułem przykładu splót wszystkich grup nitek w procesie tkania.

Fig. 1 uwidocznia wiązanie, przyczem dla lepszej orientacji nitki są rozsunięte.

Fig. 2 uwidocznia to samo wiązanie mniej więcej w jego naturalnym układzie. Grupy nitek osnowowych 1 i 2, które schodzą ze wspólnego wąłka osnowowego, przechodzą w miarę potrzeby—tworząc wzór—na prawą (wierzchnią — pokazową) stronę tkaniny i nad wątkiem 3, 4 w celu utworzenia odpowiednich żeberek, służąc wszakże jednocześnie w połączeniu z wątkiem 7 do przywiązania mocno naprężonej grupy osnowowej 8. Związanie żeberek następuje przez wątek 5 w połączeniu z wiążącą osnową 6. Mocno naprężona grupa osnowowa 8, przechodząc przez tkaninę, wspiera tworzące żeberka wątki 3 i 4, zapobiegając tem samem skutecznie przepychaniu na lewą stronę (w spód) tych żeberek, utworzonych z nitek wzorzystych.

Grupa nitek osnowowych 8, jak pokazuje rysunek, biegnie przez tkaninę między wiążącymi wątkami 5 i 7, wskutek czego widoczna jest tylko na spodzie tkaniny.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Żeberkowata tkanina zakardowa, w której nitki osnowowe, tworzące jednostronny wzór i żeberka, podtrzymywane są przez nitki wątkowe, leżące nad wiążącą osnową i przywiązane do niej przez biegnące poniżej nitki wątkowe, znamionna tem, że na spodzie tkaniny, w celu podtrzymania żeberek, przewidziane są specjalnie mocno naprężone nitki osnowowe (8), które są przywiązane do tkaniny za pomocą nitek osnowowych (1, 2), tworzących deseń i przechodzących, w miarę potrzeby, na lewą stronę tkaniny razem z wątkiem (7), leżącym poniżej wzmiankowanych mocno naprężonych nitek osnowowych.

2. Żeberkowata tkanina zakardowa według zastrz. 1, znamionna tem, że mocno naprężone nitki osnowowe (8), podtrzymujące żeberka w połączeniu z nitkami osnowowymi (1, 2) nie tworzącymi wzoru, przechodzą między nitkami wątkowymi (7 i 5) przez spód tkaniny.

Łódzka Manufaktura Pluszowa
Teodor Finster.
Zastępca: Inż. M. Zmigryder,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

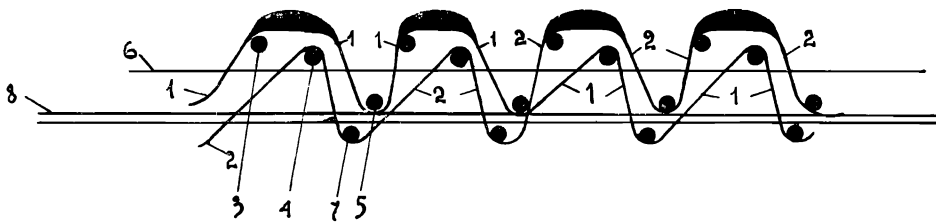

Fig. 2.

